

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مایکل هادسون*

برگردان: علی اورنگ

ویراستاری و ارسال: علی مشرف

۲۸ نومبر ۲۰۲۳

آیا پیامبران کتاب مقدس یهود ستیز بودند؟

اگر پیامبران اسرائیل باستان چون اشعیا، ارمیا، حزقیال، ملاکی، و عاموس امروز زنده بودند، بنیامین نتانیاهو، به خاطر این که جرأت این را داشتند که دولت او را تحریفی از تعالیم موسی بدانند، آنها را یهود ستیز خطاب می کرد. یک تم تکراری در کل کتاب مقدس عبری – عهد عتیق مسیحیت وجود دارد که پادشاهان، ثروتمندان و درباریان فاسد را به خاطر نقض قوانین شریعت (موسی) در ایجاد یک جامعه منصف و بی طرف که حامی مردم فقیر از ظلم اقتصادی ناشی از پیوناژ بدهی (کار اجباری برای پرداخت بدهی) و از دست دادن زمین است، انتقاد می کند. اگر امروز پیامبران برای قضاوت احضار شده بودند، حزب دست راستی لیکود نتانیاهو و اقتصاد شدیداً نابرابر اسرائیل به خاطر نقض بنیادی ترین قوانین مقدس یهودیت محکوم می شدند.

پیامبران یکی بعد از دیگری به مناسبت های گوناگون گفته اند که خداوند به قدری از اسرائیل به خاطر انحراف از احکامش ناراضی بود که حمایتش را کنار گذاشت و به عنوان تنبیه سرزمینی را که پیروان موسی تحت رهبری او آن را تسخیر کرده بودند، محکوم کرد. پیامبران کتاب مقدس شکست اسرائیل به وسیله سارگون در ۷۲۲ سال قبل از میلاد مسیح را به مجازات خداوند برای دور شدن از عهدی که با خداوند بسته بودند، نسبت دادند. مجازات اسرائیل با جرم مناسبت داشت: دقیقاً همانطور که نخبگان طلبکار ثروتمند برادران خود را از زمینشان خلع ید کردند، در مقابل آن ده قبیله اسرائیل نیز به بین النهرین و سرزمین مادها تبعید شدند و سرزمین یهود به اورشلیم و اطراف آن کاهش یافت.

حزقیال، پیامبر بزرگ هجرت، در ۵۹۷ قبل از میلاد مسیح به عنوان یک گروگان نظامی به بابل برده شد. او با نفوذترین فرد عزرا و یهودیت بود که منابع اولیه تورات را تبدیل به نسخه ای کرد که وقتی یهودیان از بابل برگشتند مفاهیم بابلی عدالت اقتصادی را با کد مقدس قوم بنی اسرائیل نوشته و تکمیل کردند. با استناد به تمرکز ثروت در دست یهودیان ثروتمند، به فساد کشاندن دادگاه ها و نقض عهد اولیه در کتاب مقدس با خداوند، حزقیال فصل ۷ با لحنی آخرالزمانی اعلام می کند: "کلمات خداوند به من وحی شد: ... آخرت در پیش روی شماست و من خشم خود را روی شما سرازیر می کنم. شما را مطابق با عملکردتان قضاوت خواهم کرد و به خاطر همه اعمال نفرت انگیزتان قصاص خواهید داد".

آیا پیامبران یهودیان از خود متفرد بودند؟ آیا آنهایی که امروز از سیاستمداران دست راستی به خاطر از میان بردن دادگاه ها، کشتار جمعی مردم غیر نظامی و نابودی همه زیرساخت های جامعه انتقاد می کنند یهود ستیز هستند؟ آیا گفتن این که ۷ اکتوبر "در خلأ" اتفاق نیفتاد، همانطور که دبیر کل سازمان ملل متحد آنتونیو گوترش به آن اشاره کرد - حتی بعد از این که آن را یک قساوت خطاب کرد - فرد را یهود ستیز می کند؟

آنچه که برای من شگفت انگیز است این است که هیچ عالم مذهبی به این موضوع اشاره نکرده است که ادعای نتانیاهاو به پیروی از عهدنامه کتاب مقدس، که بهانه ای برای ارتکاب نسل کشی و تصرف زمین های فلسطین و نابودی مردم است، در واقع تعبیر مضحکی از آنچه که در کتاب مقدس نوشته شده است، می باشد.

نتانیاهاو با تردستی یک شعبده باز روی صحنه سعی می کند که با فریب تماشاچیان از آنچه که واقعاً در حال وقوع است آنها را منحرف کند: او استناد به کتاب مقدس را دستاویزی برای کشتار فلسطینی ها کرده است. اما آنچه که او وانمود می کند که یک میثاق مذهبی با رسم موسی می باشد در واقع یک درخواست شریانه از جانب قاضی پر قدرت در پشت صحنه (ساموئل) بود که به سائول (جنرالی که او امیدوار است پادشاه شود) گفت: "حالا برو و آمالک را خرد کن [دشمن اسرائیل]، و همه چیز را که به آن تعلق دارد کاملاً نابود کن. آنها را نبخش: مردان، زنان، کودکان و نوزادان، گله ها و گوسفندان، شتران و خرها را بکش" (۱ ساموئل ۱۵:۳).

اینها کلمات خداوند نبودند، و ساموئل موسی نبود و وعده حمایت کامل از یهودیان بدون در نظر گرفتن پایبندی به عهدشان و رفتار درستشان در پیش نبود. و در واقع، در پیروی از درخواست ساموئل برای پیروزی - برای کسب محبوبیت و دستیابی سائول به پادشاهی - سائول فرامین خداوند را در مورد رفتار مناسب تشریفات مذهبی و سالم نقض کرد. تجلیل نتانیاهاو از پیمان ساموئل و سائول این درک را به ما نمی دهد که که بنا بود در این پیمان با پیروزی در جنگ سائول محبوب شده و بعد پادشاه شود ولی بد رفتاری سائول منجر به این شد که ساموئل او را ملامت کند و به او بگوید که مرد دیگری باید پادشاه اسرائیل شود.

بنابراین اراده خداوند نبود که فرمان به نابودی آمالک داد، بلکه پیامبری بود که مشتاق نشان دادن پادشاهی بر تخت شاهی بود. استناد نتانیاهاو به چنان فرمانی از جانب خدا نشان دهنده عزم و تصمیم خلال ناپذیر به ارتکاب کشتار جمعی می باشد. اما این نکته به نظر می رسد که برای نتانیاهاو کم اهمیت تر از تشویق هر چه بیشتر تمایل برای انتقام جوئی در بین مردم اسرائیل باشد. نتانیاهاو اشاره ای به این واقعیت نکرد که سائول از فرامین خدا سرپیچی کرد و خدا او را به عنوان پادشاه نپذیرفت. او به مفاد نوشته هم توجهی نشان نداد، چند فصل قبل از آن در I ساموئل ۱۵:۱۲، در رابطه با حکم قضات، ساموئل هشدار داد که "اگر از خداوند اطاعت نکنید و اگر علیه فرامین او شورش کنید، اراده او علیه شما خواهد بود،" و خداوند هشدار داد که "اگر به خطاکاریتان پافشاری کنید، هم خودتان و هم پادشاهیتان نابود می شود."

کتاب مقدس یهودیان در انتقاد از پادشاهانی که در کشور یهودا و اسرائیل حاکم بودند فوق العاده است. در واقع روایتی طولانی از انقلاب اجتماعی است که در آن رهبران مذهبی - عمدتاً به طور موفقیت آمیزی - با نفوذ و قدرت الیگارشلی خودخواه و مهاجم مقابله کردند و مکرراً حرص و طمع آنها را در به فقر کشاندن فقرا، گرفتن زمین هایشان و تبدیل آنها به پیوناژ مورد سرزنش قرار دادند. (کتاب من تحت عنوان "... و بدهی های آنها را ببخش" [درسدن ۲۰۱۸] این بخش از تاریخ را توضیح می دهد.) پادشاهان یهودی، خانواده های ثروتمند و درباریان وقتی که درگیر رفتارهای خودخواهانه و ستمکارانه خود شدند، خداوند مکرراً آنها را در جنگ هایشان علیه آشوریان، بابلیان و دشمنان ضعیف تر رها کرد.

در حوریب نزدیک کوه سینا آن عهد با خداوند چه بود؟ به زبان ساده، خداوند ده فرمان را به موسی داد، که تمرکز معنوی اش عدالت اقتصادی بود و عهدی بست که همه یهودیان بعدی این فرامین را اطاعت کنند (سفر خروج ۲۳ - ۱۹ و تثبیه ۲: ۵ و ۲۸: ۴۳). اگر یهودیان این عهد را زیر پا گذاشتند، از همان آغاز خداوند آنها را تهدید به مجازات کرد. از پیامبران نقل شده است که چگونه به عناوین گوناگون نسل های بعدی آن عهد را زیر پا گذاشتند. ارجاع به آن متن حاکمیت عادلانه، وظیفه پیامبران بود (هم در عصر باستان و هم عصر مدرن): یعنی بیدار کردن مردم - و در پی آن منفور شدن در نزد آنهایی که در قدرت بودند، به ویژه الیگارشلی ستمکار. پادشاهی سرزمین یهودا، مطابق با فرامین الهی، باید که کمک در اختیار فقراء می گذاشت و از آنها حمایت می کرد و اجازه نمی داد که طلبکاران زمین مردم را تصاحب کنند.

بنابراین پادشاهی سرزمین یهودا در جنگ هایش علیه بیگانگان شکست خورد، که پیامبران آن شکست ها را به عنوان ابزاری برای خداوند توصیف کردند که یهودیان را به خاطر تخطی از قوانین اقتصادی و دیگر قوانین اخلاقی که خداوند وضع کرده بود، مجازات می کرد. آیا تردیدی وجود دارد که امروز اسرائیل بزرگ [سرزمینی که به آن کنترول کامل دارد، شامل غزه، کرانه باختری و شرق بیت المقدس] از نظر اقتصادی، مالی و حقوق انسانی نابرابر شده است؟ تثبیه ۲۸-۲۵: ۲۱ هشدار می دهد که اگر یهودیان فرامین الهی را زیر پا بگذرند، "خداوند شما را طوری دچار امراض می کند که در مسیر تصرف سرزمین های دیگر نابود شوید." تثبیه ۲۸: ۲۱-۲۵ بعداً به یهودیان یادآوری می کند که اگر خداوند همان کاری را با آنها بکند که با سودوم و گومورا، عاماد و زبونیم کرده بود، "به این علت است که آنها عهد الهی را ترک کردند، همان عهدی را که با خدای پدرانشان بست وقتی که آنها را از مصر خارج کرد."

پیامبران توضیح دادند که اطاعت از آن عهد چه معنایی داشت. اشعیا ۵: ۳ و ۸ ذکر کرده است که نابرابری اقتصادی بزرگترین پریشانی است، و بزرگان و رهبران را به خاطر "غارت اموال فقراء و بردن آن به خانه شان" سرزنش کرد. او اعلام کرد: "وای بر شما که خانه ای بر خانه دیگر و مزرعه ای به مزرعه دیگر اضافه می کنید، تا آنجا که جایی دیگر روی زمین پیدا نمی شود." امروز این دقیقاً سرنوشتی است که فلسطینی ها به خاطر رانده شدن از سرزمینشان به وسیله اسرائیل - به عنوان یک کشور [استعماری] شهرک نشین - دچار آن شده اند.

اشعیا ۱: ۱۰-۳ اعلام می کند: "وای به حال آنهایی که قوانین ناعادلانه به وجود می آورند، آنهایی که احکام ظالمانه صادر می کنند، فقراء را از حقوقشان محروم می کنند و عدالت را از مردم مظلوم من نفی می کنند، بیوه ها را طعمه خود می کنند و از یتیمان دزدی می کنند. روز رستاخیز چه خواهید کرد، وقتی که فاجعه از دورادور برسد؟" و در ۱۵-۱۳: ۲۹: "خداوند می گوید: «این مردم با دهانشان به سوی من می آیند و با لب هایشان به من احترام می گذارند، اما قلبشان از من دور است. پرستش من توسط آنها فقط ساخته آداب و رسومی است که انسان ها به وجود آورده اند. ... وای بر آنهایی که نهایت تلاش خود را می کنند که اندیشه هایشان را از خداوند پنهان کنن.»

آیا این به نظرتان آشناست؟ اشعیا ۱: ۴۸ و ۸ می گوید، "گوش کنید، ای خاندان یعقوب، شما که اسرائیل خوانده شده اید... و برای خدای اسرائیل دعا می کنید - اما نه به درستی یا عدالت... خوب من می دانم که شما چقدر خیانتکار هستید. از بدو تولد به شما شورشی گفتند."

پیامبر بعدی، ارمیا ۲، اسرائیل را متهم می کند که خداوند را ترک کرده و بنابراین عهدنامه را زیر پا گذاشته است، با "شرارت و ضعف اخلاقی" و تبدیل شدن به "درخت انگور فاسد و وحشی" برای خود مصیبت آورده اید. با سست پیمان نامیدن اسرائیل (۳: ۸ و ۲۰: ۲۱) خداوند "به اسرائیل عهد شکنی را عطا کرد و او را از خود دور کرد،" و پادشاهی سرزمین یهودا هم به همان بدی بود. خداوند مجدداً تهدید کرد (۳: ۱۷-۴): "به خاطر خطائی که مرتکب شده اید هدیه ای را که به شما دادم از دست می دهید... زیرا خشم مرا برانگیخته اید، خشمی که همیشه شعله ور خواهد بود." در حرکتی که مسیحیان محافظه کار را دچار شوک یا وحشت نکرد امریکا تبدیل به حامی و خدای اسرائیل مدرن شده است، و این در شرایطی است که اقتصاد اسرائیل (مثل اقتصاد امریکا) در همان مسیر نابرابری اقتصادی افتاده است که پیامبران کتاب مقدس آن را تقبیح کردند، مثل وقتی که از کیل ۷ و ۱۶ خشم خداوند را از عهد شکنی اورشلیم تکرار کرد، به صورت استعاره (۱۳: ۱۶) گفت که "تو به زیبایی و شهرت خود آنقدر اعتماد کرده ای که تبدیل به یک فاحشه شدی،" و توجهی به فقراء و مستمندان نکردی. و در ۲: ۳۴: "وای بر چوپانان [درباریان و ثروتمندان م.] اسرائیل که فقط در فکر خود هستند" و مردم را غارت می کنند.

آموس ۲ اسرائیل را متهم به گناهان متعددی می کند: "آنها مردم نیکوکار را ارزان می فروشند، و... مستمندان را قربانی می کنند... و عدالت را از مظلومان محروم می کنند." و میکا ۳: ۷ اعلام می کند: "وای بر آنها که در اندیشه رواج بی عدالتی هستند، وای بر کسانی که در بستر خود برنامه های شیطانی دارند... چون قدرت انجام آن را دارند... بنابراین، خداوند گفت، «من در حال برنامه ریزی فاجعه علیه این مردم [قدرتمندان] هستم، فاجعه ای که قادر به گریز از آن را نخواهند داشت» وقتی که ثروتمندان با هم یکی می شوند که "حاکم خواهان هدیه باشد، قاضی رشوه قبول کند، قدرتمندان آنچه که می خواهند به دیگران تحمیل کنند - همگی با هم در این مورد هم پیمان شده اند."

امروز صهیونیسم مدرن با کتاب مقدس یهود در تضاد است. البته این قابل درک است چرا که منبع ایدئولوژی صهیونیسم سکولار است علی غم این که اخیراً به کنترل مدعیان یهودی ارتدوکس درآمده است. رتوریک (لفظی) که نتانیاهو به کار می برد تعبیر مضحکی از کتاب مقدس یهودیان است چرا کتاب مقدس اعلام می کند که ثروت و دارائی باید عادلانه توزیع شوند، نه این که در دست الیگارش می متمرکز شده باشد. هجرت ۱: ۲۳ و ۹ در مورد این که با غریبه ها - یعنی فلسطینی های زمان خودشان - چگونه باید رفتار شود به این شکل نقل می کند: "در انجام کار غلط از دیگران پیروی نکنید،" اما "به قوانین عدالت و شفقت متوسل شوید: به غریبه ها ظلم نکنید؛ خود شما معنای غریبه بودن را می دانید، زیرا شما خودتان در مصر غریبه بودید."

آیا بستن آب، غذا، دارو و سوخت برای همه مردم و نابود کردن یا آسیب رساندن ساختمان ها و بیشتر ساختارهای عمده شامل بسیاری از خانه ها عدالت و شفقت است؟ بستن بیمارستانها، بمباران آمبولانس ها، انداختن بمب های ۱۰۰۰ کیلوگرمی روی اردوگاه های پناهندگان عدالت و شفقت است؟

در حالی که میلیاردها نفر در سراسر جهان شاهد قتل عام سوپر-کریستال نخت (شب های شیشه های شکسته - آغاز حمله سازمان یافته به یهودیان به وسیله حزب نازی م.) مردم غزه و پوگروم علنی در کرانه باختری هستند، روزنامه نگاران "جدی" غرب هشدار می دهند که پناهندگان فلسطینی با هنگ گلايدر هایشان یک تهدید وجودی هستند اما هوایمائی، تانکی یا توپخانه ای در پیش نیست. همان روزنامه نگاران پدیده ای را که همیشه در طول تاریخ تکرار شده

است نادیده می گیرند: "خون هزاران شهید بذر اعتقاد و ایمان است" و کشتار هزاران نفر بیگناه و کشتار چندین هزار نفر دیگر در اثر هرج و مرج ناشی از آن حملات به جای تضعیف مقاومت به آن استحکام می دهد. در واقع واکنش به عملکردهای نازیسم بود که رهبران صهیونیست امروز را به متفکرین از آنها تبدیل کرد .

در خطوط پایانی کتاب مقدس عبری، ملاکی ۴ از این موضوع صحبت می کند که پیمان قوم اسرائیل با خداوند یک شرط قوی برای حمایت از آن داشت. خداوند قادر متعال می گوید: "همه متکبران و همه بدکاران تبدیل به پوشال خواهند شد، و در روز موعود به آتش کشیده می شوند. ... آئین بنده من موسی و احکام و آئینی که در حورب برای قوم اسرائیل به او دادم را به خاطر بسپارید". اگر نافرمانی به این احکام صورت بگیرد، خداوند تهدید کرد، "من خواهم آمد و زمین را نفرین خواهم کرد."

به نظر می رسد که حالا زمین دست به گریبان آن نفرین شده است، به این شکل که اکثریت مردم جهان دچار وحشت و انزجار از نسل کشی دو دولت سکولار مدعی تقدیس الهی (همراه با بی اعتبار کردن ادیان غربی)، امریکا و اسرائیل، شده اند، همانطور که اقتصاد غربی (غیر شوروی) به وجود آمده در سال ۱۹۴۵ پس از جنگ جهانی دوم هم در حال تقسیم شدن به دو بخش می باشد.

ما در دوران سکولار زندگی می کنیم. امریکا تبدیل به پشتیبان و خدای اسرائیل شده است، و خودش در همان خطوطی فاسد شده است که پیامبران بزرگ آن را تقبیح کرده اند. اوانجلیست های (پیروان کلیسای انجیلی) امریکائی، مثل دولت اسرائیل، پیام پیامبران کتاب مقدس و پیام اجتماعی مسیح را با زیر پا گذاشتن شرط عدم نافرمانی از عهدنامه کنار گذاشته اند، آن را فقط به عنوان سندی برای کشورگشائی و بلیط ورود به بهشت به کار گرفته اند .

جهان امروز اساساً با دوران باستان کلاسیک متفاوت است چرا که طیف گسترده ای از مذهب یهودی – مسیحی سکولار شده است. اوانجلیست های تلویزیون در امریکا تعبیر مضحکی از تلاش مسیح برای بازگرداندن سال جشن موزائیک (Mosaic Jubilee Year) دارند، در آن سال بدهی های مردم دوران باستان که منجر به از دست دادن زمین هایشان و بردگی می شد، لغو می شدند. اوانجلیست های امریکا، با شعار "انجیل سعادت" مسیح را جانشین آیان رند، میلتون فریدمن و فریدریش هایک کرده اند.

پیش از این در قرن چهارم و پنجم، تقریباً به محض این که کنستانتین مسیحیت را مذهب کشور رم می کند، آگوستین تفسیر دعای خداوند و موعظه مسیح بالای کوه را با جانشینی "بخشش بدهی" با ایده غیراقتصادی "گناه اصلی زاده شده از آدم" عوض کرد. برای این که این حرکت را تکمیل کند، این تعبیر جدید درخواست مسیح برای بخشیدن بدهی به کلیسا را جانشین دریافت کمک های مالی در مقابل دریافت "گذشت و بخشش" کرد. پس از آن مسیحیت چنان طرفدار طلبکاران ثروتمند شد که از حرمت پرداخت بدهی در مقابل بخشش آن دفاع کرد. برای تأمین مالی جنگ های صلیبی در قرن ۱۳، پاپ ها کشیش ها و اصلاح طلبان سکولار را که با رباخواری مخالف بودند طرد کردند – رباخواری که به عنوان "بهره" باز تعریف شده بود و تا زمانی که بانکداران مسیحی وام ها را صادر می کردند، مجاز بود.

اسرائیل، در دفاع از زمین هائی که شهرک نشین ها به طور غیرقانونی از فلسطینی ها تصاحب کرده اند، ممکن است که حق قانونی در هم و برهم و پیچیده ای به خاطر تیراندازی به سوی فلسطینی هائی که از دیوارهایش بالا آمده اند داشته باشد. اما به عنوان یک اشغالگر، اسرائیل (با حمایت امریکا)، حق مقدس ندارد که عملاً به خاطر انتقام گیری و ترساندن لبنان، سوریه، ترکیه و... از دخالت در درگیری ها، همه قوانین بین المللی جنگی را زیر پا گذاشته و اقدام به مجازات جمعی کند. اقدامات نتانیاها و ادعاهایش تحت عنوان تقدیس دینی در تناقض با یهودیت اصیل است. دولت

لیکود او اخلاقیات کتاب مقدس یهودیان را رد می کند به همان شیوه ای که او انجلیست های مسیحی پیام مسیح را رد می کنند .

<https://www.counterpunch.org/2023/11/20/were-the-biblical-prophets-anti-semitic/> منبع

* - مایکل هادسون زاده ۱۹۳۹ یک اقتصاددان و نویسنده اهل امریکا است. کتاب "کشتن میزبان چگونه انگل های مالی و بدهی اقتصاد جهانی را نابود کرد" توسط خسرو کلانتری ترجمه و در سال ۱۳۹۷ انتشارات نشر کلاغ آن را منتشر کرده است. آخرین کتاب او، The Destiny of Civilization [سرنوشت تمدن]، توسط کانترپانچ در ماه آیند منتشر خواهد شد.